

Brumărelul

Vasile Alecsandri

Într-o verde grădiniță
Sade-o dalbă copiliță
Pe-așternut de calonfiri,
La umbră de trandafiri.
Trece-un
voinicel cu grabă,
Și din fugă o întreabă:– Spune-mi, dalbă copiliță,
Cu rumena ta guriță, Ești nevastă,
ori ești fată, Ori zâna din ceri picată?– Nici nevastă sunt, nici fată,
Nici zână din ceri picată, Ci sunt
floare garofiță, Răsărită-n grădiniță;
Dar tu, voinicele, spune, Ești însurat, ori ești june?– Eu sunt,
dragă, Brumărelul, Îi răspunse voinicelul.
Eu vin seara, pe răcoare,
De mă culc pe sân de floare,
Și când plec voios, cu soare,
După mine floarea moare!